

— Немає такого поняття, як шахрайство, коли підіймаєшся на вежу. Є тільки виживання і смерть. Лунає дзвін... лишилося тридцять хвилин. — Вона сковтнула. — Час майже вийшов. Готова?

— Ні.

— Я теж не була. — Крива посмішка піднімає кутик її рота. — І я все життя тренувалася для цього.

— Сьогодні я не збираюсь помирати.

Закидаю наплічник на спину, і дихається мені трохи легше, ніж уранці. Отак дійсно набагато краще.

У залах адміністративного крила фортеці панує моторозна тиша, коли ми спускаємося численними сходами, але шум ззовні все гучніший, що нижче ми опиняємося. Крізь вікна я бачу тисячі кандидатів, які обіймають своїх близьких і прощаються на трав'янистих полях просто під головною брамою. Щороку спостерігаю, як більшість сімей чіпляються за своїх кандидатів аж до останнього дзвону. Чотири дороги, що ведуть до фортеці, забиті кіньми й возами, особливо там, де ті дороги сходяться перед коледжем, але мене нудить від порожніх возів, що стоять край полів.

Вони для тіл.

Перед тим як ми оминули останній ріг, що веде до внутрішнього двору, Міра зупиняється.

— Що за... у-у-ф. — Вона притискає мене до грудей, міцно обіймаючи в затишному закапелку коридору.

— Я люблю тебе, Вайолет. Пам'ятай усе, що я тобі казала. Не стань ще одним іменем у списку загиблих. — Її голос тремтить, тож я обіймаю її, міцно стискаючи.

— Зі мною все буде добре, — обіцяю я.

Вона киває, її підборіддя впирається в мою маківку.

— Я знаю. Ходімо.

Це все, що вона каже перед тим, як зупинитися й вийти у переповнений двір перед головною брамою фортеці. Викладачі, командири й навіть наша мама зібралися неофіційно, чекаючи, коли божевілля за стінами перетвориться на порядок усередині. З усіх дверей військового коледжу головна брама — єдина, через яку сьогодні не ввійде жоден курсант, адже кожен квадрант має власний вхід і приміщення. Чорт забирай, вершники мають власну цитадель. Пафосні, егоїстичні виродки.

Я йду за Мірою, наздоганяючи її кількома швидкими кроками.

— Знайди Дейна Аетоса, — каже мені Міра, коли ми перетинаємо подвір'я й прямуємо до відчиненої брами.